

[Ahlmann-Ohlisen]

ve er noget, den danske borger kan se og smage og derved få umiddelbar forståelse for. Men forsuringen, der i virkeligheden er et af den kommende tids største forureningsproblemer, er et abstrakt problem for mange. Hvem tænker på, at den luft, man indånder på en indkøbstur i København, er fuld af usunde svovlgifte? Nogle gør nok, men ikke mange.

Det internationale samarbejde er uhyre vigtigt i forsuringsspørgsmålet. Det har de vesteuropæiske lande indset, og et af skridtene på vejen er altså begrænsning af svovludslippet med 30 pct. inden 1995.

I denne kamp mod forsuringen af vore lande mangler vi de østeuropæiske lande på arenaen. Flere af de østeuropæiske lande forurener luften i voldsomt omfang. Således har DDR en større luftforurening end Vesttyskland, til trods for at DDRs industriproduktion kun er omkring en fjerdedel af den vesttyske.

Det konservative folkeparti mener, at vi må kræve en åben debat over grænserne om forsuringproblemerne. Den har vi desværre ikke i dag. Således har den czekiske regering forsøgt at undertrykke en rapport fra Videnskaberne Akademi i Prag, men den slap ud alligevel, takket være borgerrettighedsbevægelsen Charta 77. I den hed det bl.a., at børnedødeligheden i de nordbøhmiske kuldistrikter ligger 12 pct. over landsgennemsnittet, at drikkevandet er voldsomt forurenet, og at op imod 60 pct. af de czekiske træer vil være skadet ved århundredskiftet, om kun 16 år, hvis der ikke gribes ind.

En af vejene frem mod en afklaring af forsuringen går gennem en øget forskningsindsats. Det koster penge at færdes på den vej, men det er et beløb, som er for intet at regne sammenlignet med, hvad der står på spil.

Sønderby (V):

Jeg skal ikke bevæge mig helt op under lysekronerne, jeg synes nok, at hr. Erik Holst var et stykke på vej derop. Nu skal jeg lade miljøministeren svare vedrørende hans egen pressemeddelelse, og jeg skal da heller ikke forsvare elværkernes pressemeddelelse, men da elværkerne ikke har nogen ordfører her i dag – det har miljøministeren, han kan svare selv – så skal jeg alligevel sige, at jeg synes,

hr. Erik Holst skulle læse hele pressemeddelelsen, ikke kun pille en enkelt ting ud. Det bliver sagt af formanden for elværkernes forning:

»Jeg synes, at det er rigtigt at gøre en indsats på internationalt plan, også af hensyn til forsuringen af de svenske og norske søer og vandløb.«

Rapporten siger – det er den, vi drøfter i dag:

»Derimod har den danske svovlemission ingen betydning for forsuringproblemerne i Europa«.

Det er det, rapporten siger. Men jeg er meget enig i nogle af de ting; det skal jeg vende tilbage til.

For at det ikke skal være regeringens skyld det hele, vil jeg da gerne sige, at det var i juni 1982, den daværende miljøminister, nuværende ordfører for socialdemokratiet hr. Erik Holst, nedsatte forsuringsudvalget, og det er dets rapport, vi drøfter i dag. Så det kunne være, at hr. Erik Holst også skulle have været nævnt i den pressemeddelelse, men det kan han jo afgøre med ministeren. Dette udvalg skulle belyse de miljømæssige problemer i forbindelse med energiproduktion af kul og olie. Jeg vil herfra gerne sige hr. Erik Holst tak for, at det udvalg blev nedsat, ellers havde vi ikke haft denne drøftelse i dag og måske heller ikke haft det lovforslag, som ligger her.

Baggrunden var en konference om miljø og energi. Ved åbningen af den sagde daværende miljøminister hr. Erik Holst: i miljøministeriet lægger vi stor vægt på at bidrage konstruktivt til at løse de miljøproblemer, som energiforbruget fører med sig. Hvis ikke vi søger at reducere forureningen fra energiproduktionen, vil vi ved århundredskiftet have forringet vort miljø markant, og det kan næppe være rimeligt.

Venstre er meget enig i det, der blev sagt dengang. Det har vi heller aldrig taget afstand fra.

Videre sagde hr. Erik Holst: det er med andre ord et kompliceret samspil mellem energi, miljø og økonomi, et samspil, der bygger på en hårfin balance mellem hensynet til forsyningssikkerhed, miljøkvalitet og rentabilitet.

Det er helt klart. Det blev også sagt, da vi sidste år debatterede SFs beslutningsforslag, at vi måtte vente på den her rapport.